

asko

N:o 4 • 1963

NIKSU NISKATYYNY

Jouluksi Askosta, kodin tavaratalosta
isälle, äidille, kaikille perheenjäsenille.

NIKSU niskatyynty, kun haluatte rentoutua mukavasti, eikä normaali tyynty ole sopiva.

NIKSU säilyttää kampauksen kauniina
levätessä tai nukkuessa.

ASKO

KODIN TAVARATALOT

Joulu tulee aina yllättävän aikaisin

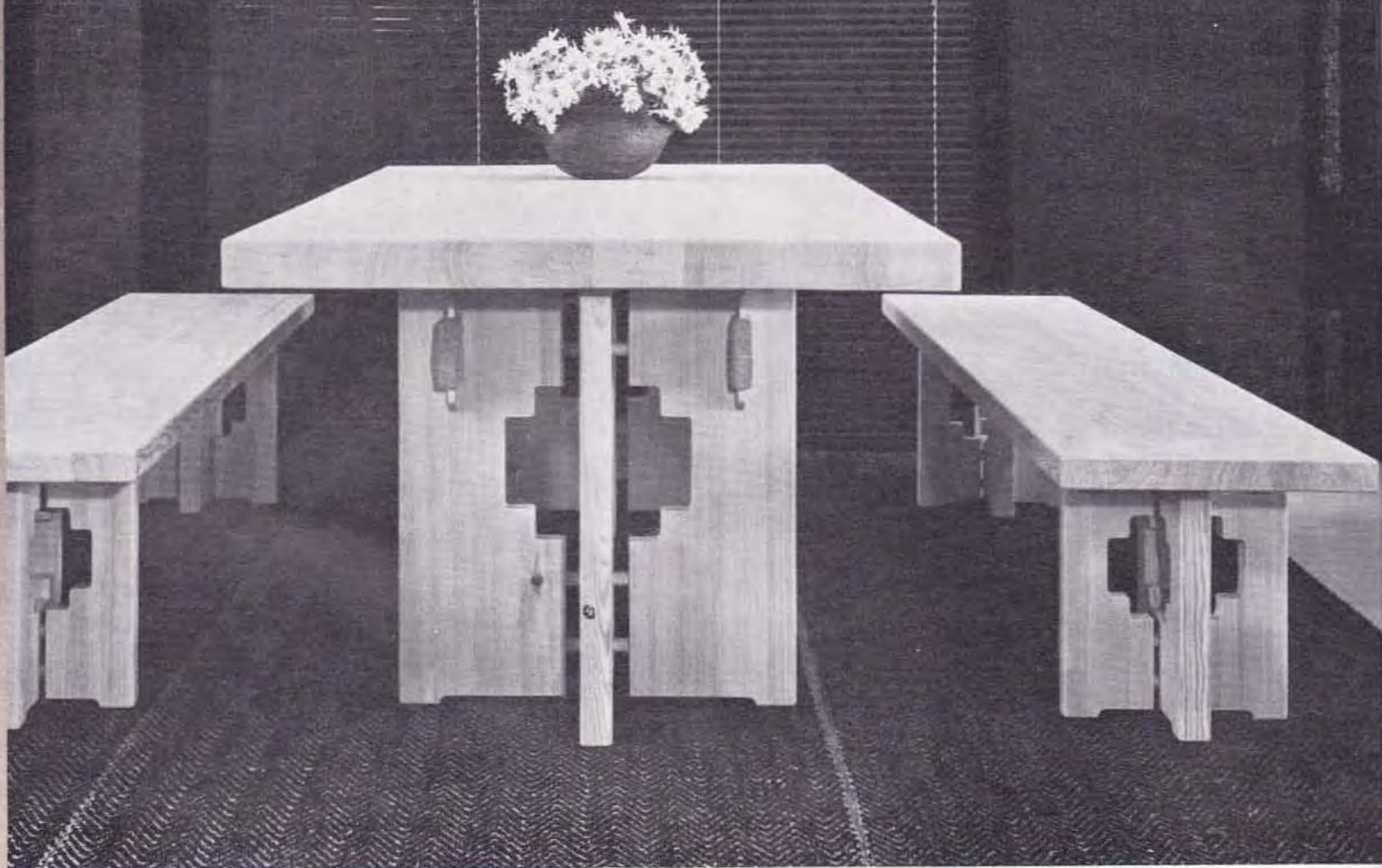
Juuri kun olemme päässeet syystunnelmaan ja tottuneet sen väreihin ja sateisiin, niin samassa ovatkin illat läpitunke-mattoman pimeitä ja on joulukuu. Vaikka olemme jo vuo-den alusta päättäneet alkaa joululahjojen ajattelemisen hyvissä ajoin, niin missä ovat tällä hetkellä valmiit lahja-pakettimme. Taitavat vielä olla kaupan hyllyllä.

On tosiaan hyvä, että meillä on »kaupan hyllyllä» tavaraa, jota voi ostaa joululahjaksi. Voisihan olla toisinkin. Asko-lehti haluaa tässä viimeisessä numerossaan auttaa muuta-min lahjavihjein. Olisi oikein hauskaa, jos todella pystyi-simme teitä kaikkia auttamaan. Mitäpä jos kirjoittaisitte meille joulunpyhinä kokemuksistanne Askossa. Kirjoittai-sitte, mitä ostitte ja mitä haluaisitte vielä lisää Kodin Ta-varatalojemme valikoimiin. Tällä tavalla saisimme suoraan tietää, mitä lukijamme Askolta odottavat.

Meidän on tosin heti ilmoitettava, ettemme voi kaikkiin kirjeisiin vastata kirjeillä, mutta varmasti ensi vuonnakin Asko-lehti tulee tavalla tai toisella käsiinne ja sitten vuoden mittaan saatte odottaa ehdotustenne vaikutuksia.

Kiitos teille, hyvät lukijat, harrastuksestanne Asko-lehteä kohtaan! Toivomme teille jokaiselle oikein hyvää joulua ja aina parempaa uutta vuotta!

A.N.

Honka mänty petäjä

Taas kerran on totta, että rakkaalla lapsella on monta nimeä. Mutta tällä havupuittemme kuninkaalla on myös ollut »monta tulemistä» kotiemme seinien sisäpuolelle. Vanhaan suomalaiseen pirttiin antoivat mäntypuiset lattialaudat mahtavan ja turvallisen tunnelman. Niiden päällä kelpasi emännän ja isännän astella ja sen hiekalla valkeaksi hangatulla pinnalla oli lasten hyvä leikkiä. Väsynyt matkamieskin sai yösydännä paneutua pitkäkseen tuvan lattialle ja tuntea olonsa hyväksi »honkaisessa huonehessa».

— Suomalaisen pirtin pöytä on aina ollut mäntyä, kertoi sisustusarkkitehti Ilse Töyrylä Askon Tehtailta. Vain viime vuosikymmenien ahtaammat asunnot ovat sivuuttaneet kunnon tuvanpöydän ja pakottaneet ot-

tamaan käyttöön pienempiä ja hennompirakenteisia pöytiä.

— Mänty on materiaalina kaunista, se on supisuomalaista ja siitä voi tehdä »reiluhenkisiä» huonekaluja. Se vaatii tukevia liitoksia, koska sitä on käytettävä melko paksuna. Mutta siitä taas johtuu, että mäntyhuonekalujen muoto on turvallinen. Kun lisäksi voidaan puun pinta valkaista ennen lakka- tai muuta pintakäsittelyä, tulee puun syy rakenne selvästi esiin ja niin olemme saaneet käytettäväksi ulkolaisten puulaatujen veroista materiaalia huonekalujamme varten.

— Ulkolaista Oregon-mäntyä käytetään myös paljon meidän maamme huonekaluteollisuudessa. Se onkin mitoiltaan sekä pituudeltaan että paksuudeltaan

Eero Aarnion »Pine»-sarjan noja-
tuoli, mäntyä ja villakangasver-
hoilu. Valmistaja Askon Teh-
taat, Lahti (oikealla)

Eero Aarnion »Pine»-sarjaan
kuuluva oleskeluryhmä kaap-
peineen. Valmistaja Askon Teh-
taat, Lahti (oikealla alla).

Ilse Töyrylän kesällä 1963 suun-
nittelema mäntyinen pirtin pöytä
ja penkit. Sommittelussa on
1700-luvun perinnettä ja van-
haa kalevalaista. Valmistettu
Askon Tehtailla. (vasemmalla)

Kuvaus: Kuvakiila

toista suuruusluokkaa, joten siitä helpommin saa huonekalumateriaalia. Mutta parhaimmillaan Suomesta saatu oksaton suorasyinen mänty on täysin yhtä hyvää ulkolaisen kanssa. Ja toisaalta ulkomaillakin on jo huomioitu meillä valmistetut mäntyhuonekalut.

— Mänty on materiaalina niin omaa luokkaansa, että sen voi mainiosti yhdistää muista materiaaleista tehtyihin huonekaluihin, vaikka luonnollisesti pieni ryhmä kokonaan männystä on aina tyylikkään. Esimerkiksi tammia on tummana sopiva männyn läheisyyteen.

— Verhoilukankaaksi sopii mielestäni parhaiten hyvä villakangas tai karkea rohdinpellava. Esimerkiksi mäntyisen ruokailuryhmän tuoleihin suosittelen ennen muuta juuri karkeaa rohdinpellavaa, sillä silloin meillä

on kaksi samanarvoista luonnon ainetta yhdessä ja lisäksi tällaisia istuimien päällisiä voidaan pestä vai-
vattomasti.

— Elävät luonnon kukat mäntyisen pöydän päällä eivät enää paljon kaipaa pöytäliinaakaan. Ja punainen kolmihaarainen kynttelikkö jouluna mäntypöydällä virittää meidät tosiaan oikeaan joulutunnelmaan.

On hyvä, että mänty vanhana ja kokeiltuna huonekalumateriaalina on taas palaamassa kodinsisustukseemme. Meille nykyajan ihmisille se tuo tuulahduksen jostain vanhasta hyvästä ajasta, jolloin »pirtin pöydän päässä asui onni».

A.N.

Lapset ja lapsenlapset voivat toteuttaa isoäidin salaisen toiveen ja yhdessä hankkia hänelle joululahjaksi Bonnell-patjan, hinta esimerkiksi 111: 30, ja vielä sen päälle pehmeämmän vanupatjan, 28: 90.

Kuvaus: Kuvakiila/Lautamatti

Isoisä taas ilahtuisi Aulis Leinosen suunnittelemasta Juliska-tuolista, hinta 330 markkaa.

JOULU- ASKOSSA OSTOKSILLA

Tädin toive sohvan verhoilusta voidaan oikein joukolla toteuttaa. Esimerkiksi Orimattilan kutomon sammalenvihreä villainen huonekalukangas maksaa vain 23: 10 metriltä ja sen leveys on 1,30 m.

Hitachi-nauhuria ilman ei enää nuorisomme voi olla. Sen hinta on 380 markkaa.

Tanu Toiviaisen pöytäsarja tulee olemaan olohuoneen käytännöllisin pöytä. Jouluna uuteen kotiin muuttaville tiikkinen pöytä on arvokas lahja, hinta 112: 10.

Talja, islanninlammasta, hinnaltaan 30—50 markkaa, sopii nuorille ja vanhoille, sillä sitä voi pitää tuolin päällä tai heittää sohvan jalkopäähän, kun heittäytyy vähän pitkälleen, taikka sen päällä voi istua mukavasti lattialla televisiota katsellessa.

Ja lopultakin, »meidän äitikin» saa pesukoneen, merkki on Asko ja hinta 315 markkaa.

Ilmari Lappalaisen Matleena tuli Asko-huonekalujen kauneuskilpailussa ensimmäiseksi. Se on ystävällinen joululahja perheenäidille, hinta 145: 70.

Matkaradio, Wega-Bobby, hinta 298 mk, kaunis ja käytännöllinen lahja kaikenikäisille.

Pehmeästä paketista voi tulla ulos nailontrikoomattoa, jonka kirkkaat värit muistuttavat iloisesti antajastaan monet vuodet, hinta 70 mk/m².

Kuultoriipus — kuvakudos

Viena Mertsalmi,
Kuvaus: Matti Pitkänen

Viena Mertsalmi on löytänyt taiteelleen kuultavan ja her-
kän välikappaleen, jossa värit kertovat milloin himmeinä
milloin välkkyvinä tunnelmaa, joka suorastaan soluu taitei-
lijän käsien välityksellä kangaspuille. Mitä muuta voisi odot-
taakaan ihmiseltä, jonka nimi on Viena Mertsalmi. Eikö
hänen nimensäkin ole tuota kaikkea, hillittyä värisävyä ja
välkkyvää terästä.

— Kuinka jouduitte kangaspuiden ääreen?

— Esivanhemiltani Padasjoelta olen varmaan perinyt taipu-
mukseni kansankäsitöihin. Aluksi menin Ateneumiin vuonna
1944 Taideteollisen Keskuskoulun yleiselle linjalle ja sitten

nelisen vuotta myöhemmin valmistuin tekstiililinjalta. Jou-
duin aivan luontevasti kuvakudosten pariin, yritin välillä
ryijyjäkin, mutta mielestäni en niissä ollut "kotonani". Mi-
nusta tuntuukin, että olen yksinkertaisesti kevyemmän ma-
teriaalilin ihminen.

— Padasjoella minulla oli oma kutomo, jossa valmistui kuva-
kudoksia ja muita kudonnaisia. Onhan se kutomo siellä vie-
läkin, mutta nykyisin aikani ei riitä tarpeeksi kuvakudon-
taan. Olen ollut kolmisen vuotta Jyväskylän Askossa ja tänä
aikana olenkin sitten keskittynyt näihin kuultoriipuksiin.
Olen kuullut myös sanan "kuultokudos", mutta se ei ole
aivan samanlaista kuin minun työni. Olenkin todennäköi-
sesti ainoa, joka tällä menetelmällä tekee näitä kodin ku-
dottuja koristeita. Työtapa näissä on puoliksi sama kuin
raanuissa.

— Onko tuo vaikeata?

— Kun on kudonnasta yleensä selvillä ja tuntee kiinnostusta
tähän materiaaliin, ei työ ole sen vaikeampaa kuin hengit-
täminenäkään. Ja niinkuin ei toinen voi määrätä toisen hen-
gityksen rytmiä, en minäkään mielestäni onnistu toisen ih-
misen toivomuksia täyttäässäni. Usein vasta kangaspuiden
ääressä lanka liittyy lankaan ja kuvio syntyy kuin itsestään.
Tästä kai johtuu näiden kudoksien muotokin. Sanoimme
näitä kotona Padasjoella "joroiksi". Ne eivät ole nauhoja,
sillä niitä ei voi katkaista noin vain jostakin kohdasta, vaikka
ne tuntuisivatkin liian pitkiltä.

— Mistä arvellette aiheiden tulevan?

— Varsinaisesti uskon töitteni pohjana olevan puhtaasti
kansantaiteen ja kalevalaisen maailman, jos niin saa sanoa,
mutta esimerkiksi "Varjojen leikki" syntyi kangaspuissa ja
sai nimensäkin vasta valmiina. Mutta "Puumerkkiin" var-
masti vaikutti isoäitini tekemä puumerkki. Hän oli hyvin
vanha ja sairaana ja jouduin näkemään, kuinka isoäiti ei
jaksanut piirtää nimeään, vaan hän tosiaankin piirsi puu-
merkin. "Sorbuksen" punaisiin palloihin uskoisin ikkunani
alapuolella olleen pihlajan siirtäneen värinsä. "Nimetön"
taas tarkoittaa sormea, jota tavallisesti koristavat hiotut
välkkyvät jalokivet.

— Viimeisiä töitänne ovat "Helmikanat". Niitä on kolmekin.
Pidän eläimistä ja haluaisin oikean lintumökin. Kesäinen mat-
kani Italiaan luultavasti vaikutti jonkin verran "Siniset ikku-
nat" nimiseen kudokseeni, joka on aivan viimeisin. Luulen
siihen siirtyneen etelän aurinkoa ja ennen muuta etruskien
taiteessa minua erityisesti miellyttäneitä homeen vihreää.

— Oletteko esittänyt yleisölle?

— Vuonna 1962 keväällä oli ensimmäinen näyttelyni Jyvä-
skylän Taidemuseossa ja saman vuoden syksyllä Lahdessa ja
Hämeenlinnassa. Ensimmäinen näyttelyni Helsingissä oli
vuoden 1963 alussa.

— Pelottaako Teitä ennen näyttelyä?

— En tiedä oikein. Ei kai minua pelottanut erityisemmin
yleisön eikä arvostelijain vastaanotto, mutta joka tapauk-
sessa polveni vapisivat. Ilokseni sain kuitenkin oikein kiltin
vastaanoton joka paikassa. Ystäväni ja tuttavieni välityk-
sellä on joitakin töitänne myyty myös ulkomaille. Kunpa vain
olisi aikaa enemmän tehdä tätä työtä, vaikka kyllä minä pi-
dän oikein paljon työstäni Askon asiakkaidenkin kanssa Jy-
väskylässä. Joka tapauksessa uskoisin saavani jotain valmis-
ta, niin että vuoden kuluttua voisin järjestää taas näyttelyn.

Jätämme Viena Mertsalmen sinisten kuultavien väriensä pa-
riin ja toivomme hänelle onnea tässä todella viehättävässä
taiteessaan.

Ailakki.

«Vala» on taiteilijan ensimmäinen työ, jota voidaan pitää yhtä hyvin pöydällä kuin seinälläkin. (yllä)

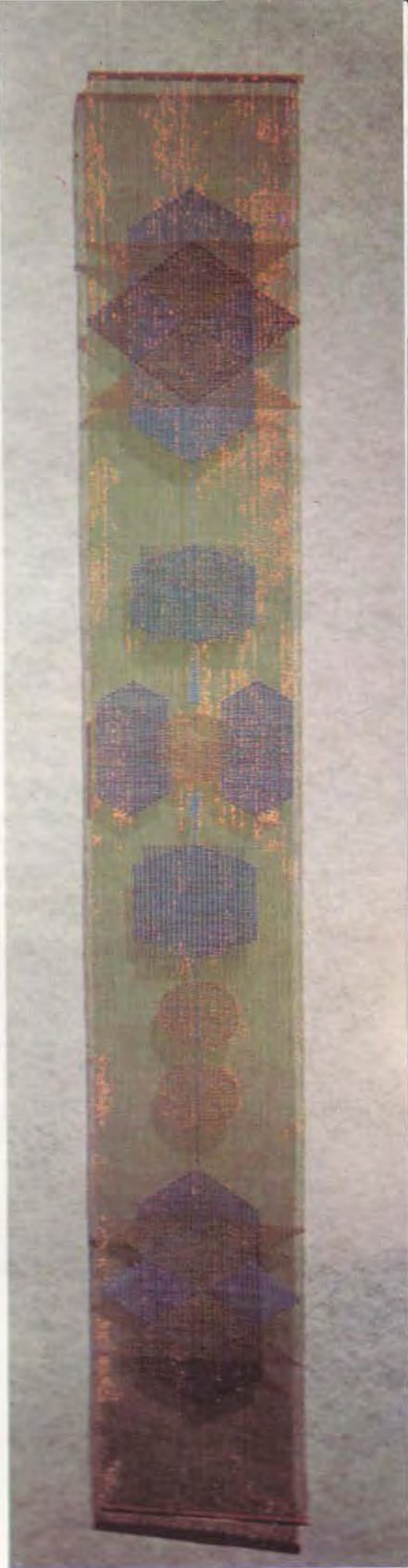

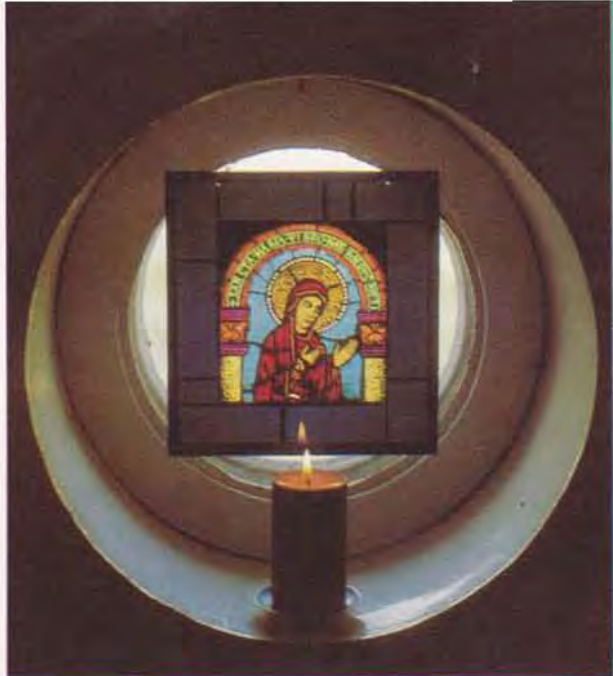
«Sorbuse» (vasemmalla)

«Siniset ikkunat» eteläisine väreineen sopivat myös pohjoisen joulumme tunnelmaan. (oikealla)

«Puumerkki» on harras ja tosi ja varmaan palauttaa mieleen isoäidin joulun. (alla)

Värikuvaus: Kuvakiila/Viljakainen.

1

1. Neitsyt Maria, joka alkuperäisenä Strassburgin tuomiokirkon kappelissa on ollut 1200-luvulta asti, ottaa tulijan vastaan jouluna taiteilija Allan Lähteenmäen kodissa. "Löysin tuon jäljennöksen kerran kesällä ja kun se silloin etelän kesässä toi mieleeni kotoisen joulun, on se siitä lähtien ollut paras joulun tunnus kodissamme."

Kuvaus: Kuvakiila/Viljakainen

2. "Jouluikkun kynttilöitä ja elä too taiteilija" "Maalaukseni minua, että ne mattomasti joulukunallani kerr ja joulun sanom hyvin siinä voitiellä". "Voitte luatte maalata set," kysyi taiten rouva Anna. Enkä oikeasta maalata erilaisista yksinkertaisesti rehellinen ja m

Kuvaus: Matti

JOULUN TUNNUS KODISSAMME

Joulun tunnuksena kodissa on vähintään joulukuusi ja kynttilät. Usein ripustamme ikkunaamme joulutähden ja muutenkin koristamme kotimme joulun värein. Joulun ajatus saa aina omia ilmenemismuotojaan.

2

ssani on aina
ää kukkia", ker-
ohanna Arola.
vat niin lähellä
tuuluvat eroitta-
tuunikin. Tämä
oo Madonnasta
sta, mutta yhtä
olla "Kirkko-
sanoa, miksi ha-
laista kuin toi-
ja Matti Pitkä-
ta. "En tiedä.
tarkoitakaan
minun on vain
ltava itselleni
alattava näin."

3. Sisustusarkkitehti Kaarina Borg on onnistunut löytämään ikivanhan puisen kirkon kynttiläruunun, joka on aikoinaan ollut ahvenanmaalaisen kirkon sakastissa. "Olen pannut sekä kynttelikköön että sen eteen pöydälle appelsiineja, joissa on neilikoita. Kun appelsiinit lämpenevät kynttilöiden tulesta, huokuu koko kotimme ihana ryydin tuoksu, joka mielestäni kuuluu vanhanaikaiseen joulutunnelmaan. Puun himmeä hehku ja appelsiinit ovat joskus riistäneet vieraiden huomion niin, että rakas joulukuusemme on jäänyt varjoon."

Kuvaus: Matti Pitkänen

4

4. Rouva Gisela Lemke on tuonut kotimaastaan Saksasta tavan rakentaa joulualttari kotiin. "Siellä kotona alttarille sukupolvien mittaan kertyi aina uusia vertauksellisia pikkuesineitä, jotka kaikki Itämaan tietäjien ja erilaisten ihmisten ja eläinten mukana rientävät kunnioittamaan Jeesusta, joka on seimesä Marian ja Joosefin välissä. Täällä nuoressa kodissamme Suomessa alttarimme on vielä vaatimaton, mutta kyllä sekin saa joka vuosi jotain lisää, eivätkä suomalaiset modernit taide- ja muistoesineet mitenkään "vierasta" tätä ikivanhaa roomalaiskatolista tapaa."

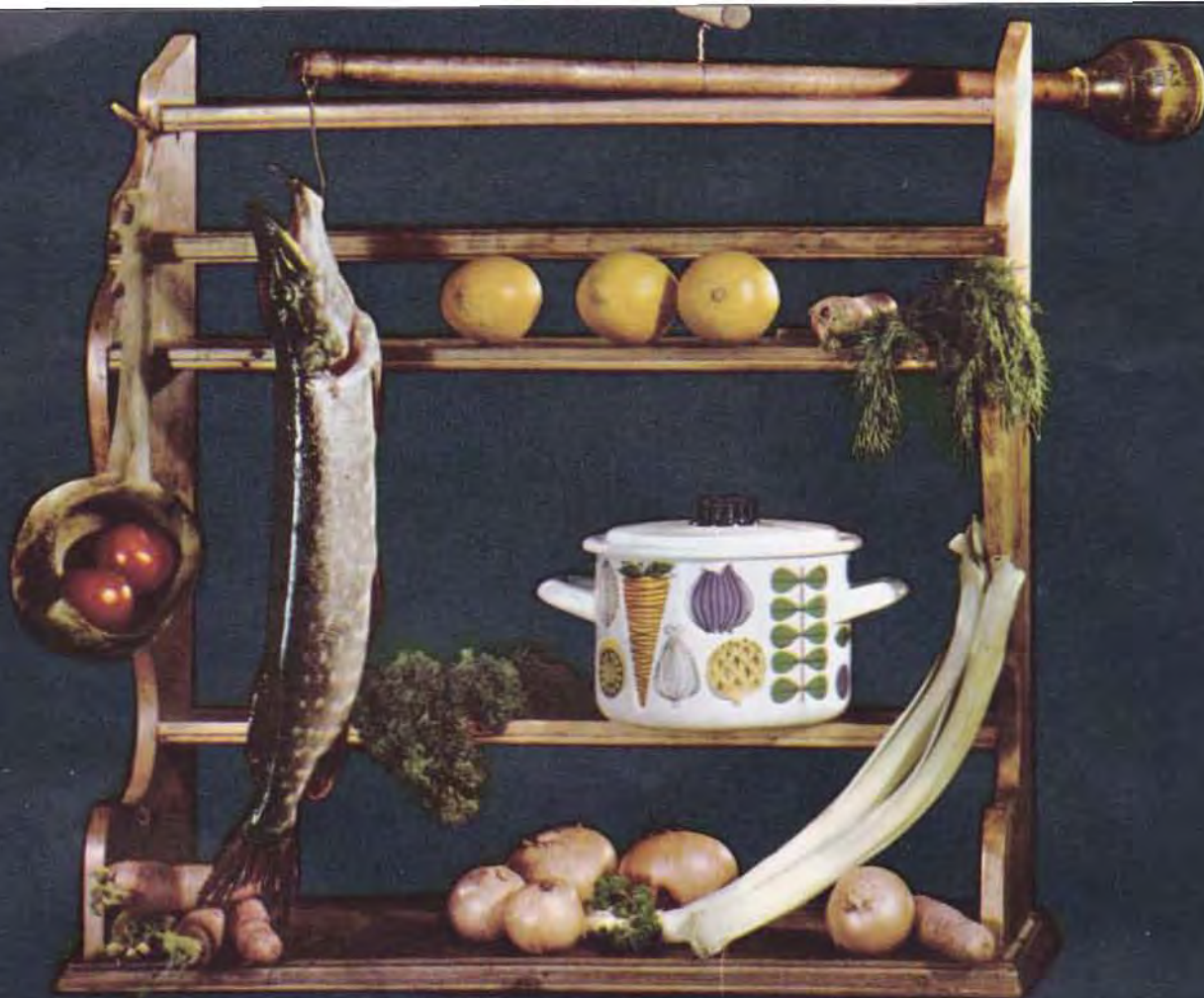
Kuvaus: Matti Pitkänen.

5. Konttoripäällikkö Annikki Virtanen on rakentanut jouluikkunan jo useina jouluin. "Eikö joulu olekin enemmän antamisen symboli kuin ottamisen välikappale. Kun vuosien mittaan olen ystäväiltäni saanut monta kaunista pikkuesinettä ja korua, joita en parhaalla tahdollanikaan voi joka päivä pitää esillä, niin kerään kaikki jouluna ikkunalle ja siellä ne ovat kuin ikuiset rakkaat joululahjat ja muistuttavat minua niiden antajista."

Kuvaus: Matti Pitkänen.

5

Näistä puhtaista muodoista ja raik-
kaista väreistä voi varmasti osan siir-
tää jokapäiväiseen ruokapöytäämme.

Luunvärinen ja oliivinvihreä laseissa,
posliiniastiat mustaa ja valkoista.

Arabian "Valencia" astiasto ja hedel-
mät auttavat mahalaukkuamme "pu-
nastumaan" mielihyvää.

Arabian "Liekki"-sarjan esineet, käy-
tännöllistä silmänruokaa.

MATTI VIHHERJUURI:

Kansainvälistä silmänruokaa

Kansainvälinen — mitä se on — milloinkin?

Silmänruoka, mitä on kansainvälinen se?

Eräässä panelikeskustelussa oli mukana suomalaisia hotellinjohtajia ja ruvettiin pohtimaan sitä, mikä on ero kansainvälisellä ja kansallisella. Ovatko ne toistensa vastakohtia ja aivan eri asioita.

"Kaikki hyvä muotoilu on kansainvälistä", näin kirjoitti saksalainen kriitikko esitellessään Tapio Wirkkalan muotoilemia esineitä, joita valmistetaan Saksassa maailmanmarkkinoita varten. Säpsähdämmekö lukiessamme tuonlaisen lausunnon. Riistääkö se meiltä Tapiomme, väitetäänkö siinä väärin miehestä, joka koko olemukseltaan on nimenomaan suomalainen.

Ja kuitenkin: Kontrasti on ainoastaan näennäinen. Meidän on vain luettava oikein tuo sana kansainvälinen. Kun testasin itseäni, mitkä substantiivit tulevat ensiksi mieleen, sain tulokseksi heti: kansainvälinen roisto, kansainvälinen kongressi. Lienee siis totta, että kansainvälinensanaan liittyy juurettomuutta ja jokapaikkaisuutta. Roistonkin attribuutiksi kansainvälinen on siis jonkinmoinen "superlatiivi". Mutta superlatiivi tämä "kansainvälinen" on myös silloin, kun se tarkoittaa monissa maissa pätevää, hyväksi tunnustettua, yleisesti kuuluisaa, eri kansoja kokoavaa ja yhdistävää...

"Ei-mistään-kotoisin-oleva" ei ole mistään kotoisin. Kaikki, joka on jostain kotoisin eli merkittävää on tietenkin myös sananmukaisesti kotoisin jostakin. Usein kotoisin myös Suomesta.

Näin on siis todistettu se, että kansainväliseen tasoon tunnustettu on yhtä hyvin toiselta kannalta katsoen myös kansallista, jostakin maasta tai kansasta peräisin olevaa.

Hotellinjohtajat totesivat sangen yksimielisesti, että suomalainen silmänruoka on tunnustetusti kansainvälistä. Ja ihmettelivät onko kaikki varsinainen suuhunpantava ruoka sitä. Kalakukolle ja mämmille pudistettiin päätä — ja Karjalan paistillekin.

Totesimme, että suomalaisen ruoankin pitää ilahduttaa myös silmää, jotta se voisi olla kansainvälisesti pätevää. Suomalaisen syöpöttelyn charmin täytyy olla jotakin sen tapaista kuin maailmankirjallisuuden vanhimmassa kuvauksessa aterista sanotaan 1. Mooseksen kirjan 3. luvussa (Agricolan suomennoksen mukaan, harvennukset kirjoittajan):

"Ja vaimo n ä k i siitä puusta olewan hyvän syödä/ja että se oli ihana nähdä ja suloinen puu/että se antoi ymmärryksen..."

Tarkkaavaiselta lukijalta ei ole voinut jäädä huomaamatta, että siitä puusta jo näki, että siitä puusta oli hyvä syödä. Ja sillä syömisellä oli sitten ne maailmanhistorialliset seuraukset.

Silmänruoka on siis tärkeä asia, kun se oikein ymmärretään. Sillä toisaalta täytyy myöntää, että silmänruokaa voidaan yhtä hyvin väärin käsittää ja sillä voidaan myös ihmisiä ylen syöttää. Kuten sillä varsinaisella suuhunpantavallakin. Suomalaisella silmänruoalla on kuitenkin ainakin näinä päivinä pikemminkin taipumus olla "kaloriköyhää". Se on usein niin hienostunutta ja pelkistynyttä ja on etupäässä juuri sitä niin, että vastavaikutuksenkin vuoron on joskus täytyntulla. Kun katselee, mitä meille nykyään tarjotaan niin sisustustekstiilejä kuin astioita ja kalusteitakin, tulee väkisin mieleen, että suomalaisessa silmänruoassa ovat nyt "v i h a n n e k s e t" muodissa. Ne tuovat nyt virkistävää vaihtelua hienostuneeseen mutta "puolikuivaan" suomalaiseen silmänruokapöytään.

Käydessäni äsken Kölnissä sikäläisessä Askossa tapasin saksalaisen journalistin, joka lausui ihastuksensa julki melkein noilla sanoilla. Hän kertoi samalla, että nykyään on olemassa lääketieteellinen instrumentti, joka nielaistaan. Siitä voi sitten nähdä, kuinka mahan limakalvo punastuu mielihyvää silloin kun silmät katselevat esimerkiksi kauniita suomalaisia muotoja.

1

Talven muotia kotona ja kylässä

»Ranskan muotileijona on väläytellyt kynsiään...»,
»Ampiaisvyötärö palaamassa...» tai »Poikatyttö kotolopuvussa...»,
kirjoittavat johtavien lehtien muotitoimittajat Euroopassa. Niinpä me sitten,
tavalliset ihmisetkin, vähän ajan kuluttua olemme sekä poikatyttöjä että
ampiaisvyötäröisiä, kunnes — niin — kunnes ystävällinen lähimmäinen saa
meidät katsomaan kokokuvaamme peilistä ja viimeistään silloin mekin
alamme »väläytellä leijonankynsiämme» koko muodille.

Asiallisuus ja käytännöllisyys eivät ole kovinkaan kaukana tämän
päivän muodista. Ne ampaisvyötäröt ja poikatyöt ovat asia erikseen.
Uskallamme väittää, ettei tavallisesta suomalaisesta naisesta sellaista saa,
vaikka käyttäisi hyväkseen kaikki naisen salaiset aseet.
Me suomalaiset kun yleensä olemme pitkäselkäisiä, lyhytjalkaisia ja, anteeksi,
leveälantioisia täytettyämme 30 vuotta. Niinpä ei muodin sääntöjä tarvitsekaan
orjallisesti noudattaa. Parasta on ottaa järkikulta avuksi ja valita muodin vihjeistä
toteutettavaksi vain sellaiset piirteet, jotka omaan ympäristöömme
sovellettuina antavat pikantin lisän arkiseen vaellukseemme.

1 Asko-keittiössä tyylikäs emäntä on
pukeutuneena asialliseen villatery-
len hameeseen ja Borásin paitapop-
liinista tehtyyn Donna-puseroon.

2 Finn-Flaren ripi-rapi-villakangas-
puku, jonka takana ovat nimet
Maj Kuhlefelt, Marjatta Metso-
vaara, Salon Leninkitukka. Ja siinä
voi hetkeksi rentoutua vieraiden läh-
dettyä Askon pyörivässä lepotuo-
lissa, joka on kuuluisaa Dux-mal-
listoa.

3 Tummansinistä alpakkaa on tämä
Shix-puvun valmistama juhlavampi
vierailupuku, joka sopii hyvin ar-
vokkaaseen ympäristöön. Etapp-
sarjan kaapisto tummaa tiikkiä ja
Profil-Set nojatuoli Dux-mallistoa,
molemmat Askon Tehtaiden val-
mistamat.

Kuvaus: Kuvakiila/Lautamatti

2

4 Viikonloppuna maalla tai matkailukeskuk-
sessa on Finn-Flaren kukonaskelkuviainen ul-
koilujakku saappaineen ja kintaineen pirteä
ja elasta-kreppihousut antavat oikeuden ren-
toutumiseen. Askon Tehtaiden erikoismallis-
toa on tämä kevyt huokea sohva, joka puo-
lustaa paikkaansa maalla sekä kaupungissa.

3

4

PIENIÄ LAHJA- VIHJEITÄ

»Ei mitään uutta auringon alla!» Näinpä taitaa huokaista moni eevantytär ja miehenpuoli joulun kynnyksellä koettaessaan epätoivoisesti keksiä lähimmilleen sopivia joululahjoja. Ja kun ei sitten muuta keksitä, päädytään perinteellisiin sukkiin, kerrastoihin, tohveleihin ja kaulahuiveihin. Jos kuitenkin kuljemme avoimin silmin vakaasti etsien jotain muuta käytännöllistä, mutta edellä mainituista perinteellisistä lahjoista poikkeavia lahjaideoita, voimme todella sellaisia löytääkin. Askon myymälöiden tekstiiliosastoilla on monia käytännöllisiä tavaroita, jotka eivät nekään ole mitään ennennäkemättömiä uutuuksia, mutta kuitenkin edellä mainituista lahjoista poikkeavia ja jo käytännössä tunnustettuja ja hyviksi todettuja. Eräs tällainen on *n i s k a t y y n y N i k s u*, joka on tervetullut pikku lahja henkilölle, joka mielellään lukee iltaisin vuoteessa tai sohvalla makuuasennossa. Niksu pysyy paikallaan eikä luista pään alta, joten sitä ei tarvitse alinomaa kohentaa parempaan asentoon. Se antaa erinomaisen tuen niskalle, se on kätevä käyttää vaikka torkkutyynynä autossa tai auringonkylpyjä otettaessa hiekkarannalla. Lisäksi Niksulla on se hyvä puoli, että se on yhtä sopiva lahja sekä miehelle että naiselle.

Kuvaus: Kuva-Markko

Niksun serkku on matkatyyny Naksu, joka on tarkoitettu paljon autoileville henkilöille. Se on todettu erityisen käytännölliseksi talvisaikaan, jolloin autoilija lähtiessään ajamaan kylmällä autolla tavallisesti tuntee istuimen kylmyyden aloittaessaan ajon. Jos hänellä on matkatyyny käytettävissään ja hän on muistanut ottaa sen yöksi sisälle, aamulla lähtiessään ajamaan hänen on miellyttävämpi istua lämpöisen matkatyynyn päälle kuin kylmän auton kylmälle istuimelle. Naksu on kokoontaitettava ja mahtuu pieneen tilaan, vaikkapa salkkuun. Kesällä sitä voi käyttää istuintyynä maassa tai veneessä ja telttailtaessa se soveltuu lasten matalaksi nukkumatyynyksi. Monikäyttöisenä Naksukin on siis yhtä hyvin sekä miestä naispuoliselle autoilijalle sopiva pikku lahja.

Kahvipannunmyssy on ikivanha ja aina käytännöllinen ja tervetullut lahja anopille, äidille, tyttärelle, sisarelle tai ystävättärelle, jotka sellaisesta aina ilahtuvat. Toistaiseksi vielä varsin vähän käytetty mutta sopiva pirteä lahjaesine on joulukussen matto. Kuusen alla se antaa jouluisen tunnelmalisän kotiin. Tällaisia mattoja on saatavana valmiina, mutta sen voi helposti myös itse valmistaa om-

pelemalla esimerkiksi luonnonvärisen karkean pellavakankaan päälle punaisesta puuvillakankaasta leikattuja tonttuja ja vihreitä joulukuusenkuvia. Kuvioinnin voi sommitella aivan oman mielikuvituksensa mukaan. Kuusenalusliina voi muodoltaan olla joko pyöreä tai neliskulmainen ja se on hauska kantata kirkkaanpunaisella puuvillakankaalla, samalla, jota on käytetty tontunkuviin. Pikkulahjojen joukkoon kuuluvat edelleen erilaiset tabletit ja pikkuliinat, joista aina on runsaasti värivalikoimaa samoin kuin jouluaiheiset kaitaliinatkin, joissa niissäkin on vähitellen siirrytty paperisista painettuihin kangasliinoin.

Tässä yhteydessä oli tarkoitus kertoa vain pienten lahjojen vihjeistä, joten jääköön käsittelemättä sellaiset emännille aina mieleiset lahjat kuin peitehuovat, takit ja tyynyt, eivätkä ne mielestäni lähempää esitelyä kaipaakaan, sillä sekä lahjan antajat että saajat tuntevat nämä artikkelit sellaisenaan. Laatueroista voitaisiin keskustella, mutta se onkin jo asia erikseen.

Hauskoja lahjalöytöjä!

Niksu-niskatyynyjä ja isovelji Naksu istuimia varten.

Iloinen puuvillakangas on suunniteltu pikkuliinoja varten, mutta mainiosti voidaan siitä valmistaa isompikin joululiina.

Kuvaus: Kuvakiila

JOONAS JA VIRNU

— Virnu on sellainen, että sitä saa pyörittää ja kihnuttaa ja vaikka lopulta heittää lumihankeen, niin Virnu vain nousee ylös ja virnuilee leppoisasti, kertoi nimimerkki Joonas.

Maailman kiltein ihminen on myös taiteilija Veikko Savolainen ja uskomme, että nimimerkki Joonas on saanut osakseen virnuilun puolen tässä nimimerkki — taiteilija yhdistelmässä. Pyysimme valokuvaa. Ei, sitä ei ollut. Pyysimme piirrosta, taiteilijan omaa kuvaa. Ei, sitäkään ei ollut. »Ei kukaan ole huolinut mallikseen», yritti Joonas.

Pyysimme Joonasta piirtämään taiteilija Veikko Savolaisesta »kuvan».

— Piirrätkö näin joulunumeroon tonttulakin päähän? kysyi Joonas.

— Sehän sopii, piirrä vaan.

— On oikeastaan helpompi, jos ei tarvitse piirtää tukkaa — niin ja korvia, jos lakki on syvällä. Tukalla voi paljastaa persoonallisuuden. Korvat ovat oikeastaan yhtä tyhjän kanssa, sanoi Veikko Savolainen.

— Voin piirtää Churchillille ja jollekin pikkupojalle ihan samanlaiset korvat, eikä kukaan huomaa mitään. Ei korvia huomaa, mutta tukka on tärkeä tai jos ei ole tukkaa. Virnun korvalaput on asia erikseen, yhtyi Joonas.

— Niin, ei kukaan ihmettelisi, vaikka jättäisi korvat kokonaan pois. Mutta ne kai tulivat tässä niin voimakkaasti esiin, kun tulee joulu ja joulupukki tulee Korvatunturilta, lopetti Veikko Savolainen.

Ja niin Joonas meni piirtämään Veikko Savolaista.

Hyvät lukijat! Asko-lehti saa kunnian esitellä teille ensimmäisenä maailmassa ensimmäisen Joonaksen piirtämän kuvan taiteilija Veikko Savolaisesta.

FINN-ASKO TUKHOLMA

Finn-Asko merkitsee

- tunnettuja suomalaisia huonekaluja ruotsalaisiin koteihin ja julkisiin tiloihin
- muita suomalaisia sisustustarvikkeita
- suomalaisten sisusteiden laajaa, jatkuvasti uudistuvaa pysyväisnäyttelyä Tukholmassa

FINN-ASKO Tukholma, Kungsgatan 66, 4. kerros

- SEK -

DERBY NOJATUOLI
on todellinen kaluste jo yksinäänkin. Hinta kuvassa esiintyvällä kankaalla verhoiltuna 346,10 mk

Onhan se kaunis. Se on Dux Derby

Se on muutakin kuin kaunis, vaikka sekin jo riittäisi. Siinä on irroitettavat selkä- ja istuintyyny, joiden päälliset on varustettu vetoketjulla. Tyynyissä on 80 mm aito vaahtokumipehmuste. Istuinosa on kaksijousitteinen ja sen etureunassa on profiloitu raekumi, jolla on kolme tehtävää: Se tekee istumisen hyvin mukavaksi. Se säästää päälliskangasta ja lopuksi se tekee istuinosan ja tyynyjen liittymäkohdan kauniiksi ja pitäväksi. Dux Derbyn sirot jalat ovat bangkok-tiikkiä. Dux Derby kuuluu persoonallisten ihmisten persoonalliseen kotiin.

Sohva kuuluu Dux-maailmansarjaan, jonka on suunnitellut ruotsalais-amerikkalainen sisustusarkkitehti Folke Ohlsson. Sohvan hinta verhoiltuna kuvan esittämällä kankaalla: 734,80 mk.

*Maailmankuulua
DUX
laatua*

ASKO
huonekalu,
joka sopii kokonaisuuteen